

nejde, nýbrž o to, by podobný způsob soutěžení na straně žalované byl pro budoucnost vyloučen, jde o zákaz takového nekalého soutěžení při příští podobné příležitosti, které by žalovaný mohl a zajisté i chtěl obdobným způsobem použít, když, soudě podle jeho obrany v žalobní odpovědi a v odvolání, je přesvědčen, že se ničeho nemorálního nedopustil, nýbrž dokonce jednal velmi správně a ve veřejném zájmu. V tom smyslu chápati jest též stať rozsudku, že žalovaný jest povinen tohoto (rozuměj takového) jednání se zdržeti. Odvolání není v žádném směru důvodné a nebylo mu proto právem vyhověno. Jednání žalovaného, jak je zjištěno a vlastně jím samým doznáno, zakládá nekalou soutěž, ne sice podle § 12 zák. o nek. soutěži, jehož náležitostí tu není, ale podle § 1 zákona.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Odvolací soud správně vystihl, že způsob, kterým žalovaný při snížení své nabídky postupoval, byl v rozporu s dobrými mravy soutěže. Byl vykonán mravní nátlak, by nabídka Františka K-a byla potlačena. Žalovaný vlastně zvýšil svou původní nabídku na míru nabídky K-ovy, ale slevil určitou částku ve prospěch dobročinného účelu, čímž pod rouškou humanity učinil pokus, aby rozhodující činitele donutil, by na úkor soutěžitele K-a přijali jeho nabídku. Jsou tedy splněny všechny předpoklady § 1 zákona z 15. července 1927 čís. 111 sb. z. a n., by žalovanému mohla býti přičítána nekalá soutěž. Že se snaha žalovaného nepotkala s úspěchem, nerozhoduje, neboť stačí, že nekalé jednání bylo způsobilým poškodit soutěžitele. Nezáleželo ani na tom, zda snad žalovaný byl anebo nebyl ze soutěže vyloučen pro nepodání nabídky v paušále, neboť jeho závadná činnost působila na celkovou pozici ostatních soutěžitelů, hlavně Františka K-a, v obou případech stejně nepříznivě. Vědomost žalovaného o zavržitelnosti (nekalosti) jednání v uvedeném smyslu není k naplnění skutkové podstaty nekalé soutěže podmínkou, stačí, že jednání to bylo objektivně způsobilé poškodit soutěžitele. Co se tkne námítky, že pozastavený čin žalovaného nemůže býti opakován, uvedl správně již odvolací soud, že jde o to, by podobný způsob soutěžení byl u žalovaného pro budoucnost vyloučen. Konečně jest ještě dodati, že jednání žalovaného by neztratilo nic na své závadnosti ani, kdyby bylo pravdou, že žalovaný psal dopis ze 16. prosince 1930 na žádost členů městské rady v K., by tak umožnil, aby obecní zastupitelstvo musilo o jeho návrhu jednati, poněvadž prý jej pokládali za výhodný pro obec. Ani to by neomlouvalo nekalost postupu žalovaného.

Čís. 13473.

Byla-li pachtovní smlouva uzavřena na více let, počíná promlčení námítky zkrácení přes polovici obecné ceny již uzavřením pachtovní smlouvy.

Žaloba (námítka) podle § 934 obč. zák. není přípustná, nelze-li již obnoviti původní stav, ježto pachtěř již sklídl užítky z pachtovaných pozemků.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1934, Rv I 1375/32.)

Smlouvou ze dne 29. března 1928 propachtovala žalobkyně žalovanému pozemky na šest let za ročních 1.800 Kč. Proti žalobě o zaplacení pachtovného za rok 1931 namítl žalovaný, že uzavřením pachtovní smlouvy byl zkrácen přes polovici obecné ceny, ježto výměra pozemků byla menší, než předpokládal. Žalobkyně bránila se proti této námitce tím, že jest promlčena. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Odvolací soud uznal podle žaloby a uvedl v otázce, o níž tu jde v důvodech: Jest přisvědčiti žalobkyni, že námitka žalovaného týkající se zkrácení přes polovici ceny ve smyslu § 934 obč. zák. jest nepřípustná, neboť podle §§ 935 a 1487 obč. zák. se promlčuje námitka taková ve třech letech a námitku promlčení žalobkyně ve sporu výslovně uplatňovala.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání, mimo jiné z těchto

důvodů:

Správně uvedl odvolací soud, že námitka zkrácení přes polovici podle § 934 obč. zák. jest promlčena podle § 1487 obč. zák. Pachtovní smlouva byla uzavřena na šest let — nelze tedy vytýkati zkrácení přes polovici každé splátky zvlášť a námitku uplatňovati za každý rok zvlášť. Lhůta promlčecí počíná ode dne uzavření smlouvy. Ostatně v souzeném případě nelze již obnoviti původní stav, an žalovaný užitek z pachtovaných pozemků sklídl a proto již není žaloba — a tedy také námitka — podle § 934 obč. zák. ani přípustná, poněvadž nelze obnoviti původní stav (viz rozh. čís. 4748 sb. n. s.).

Čís. 13474.

V prohlášení manžela, jímž projevuje souhlas s tím, aby jeho manželce byla až do rozvodu manželství vyplácena část jeho pense, nelze spatřovati postup (cesi).

Zpravení o postupu pohledávky, jež by vylučovalo oprávnění postoupeného dlužníka platiti postupujícímu věřiteli, musí býti jasné a spolehlivé. Nemůže-li dlužník z oznámení bezpečně seznati, zda jde o postup, či jen o zmocnění k vybrání anebo o poukaz ve smyslu § 1400 obč. zák., nenastává účinek § 1396 obč. zák.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1934, Rv I 35/33.)

Žalobkyně domáhala se na československém státu, by bylo zjištěno, že žalovaný stát jest povinen poukazovati žalobkyni z pensijních požitků jejího manžela Jana B-a měsíčně 600 Kč až do doby, kdy bude manželství žalobkyně s Janem B-em rozloučeno, a by žalovaný stát byl uznán povinným zaplatiti žalobkyni zadržené částky od 1. listopadu 1928 do vydání rozsudku. Žalobní nárok opírala žalobkyně o dohodu se svým manželem, zaměstnancem státních drah, že až do provedení rozvodu manželství bude z pensijních požitků manželových na výživu žalobkyně a jejího dítěte likvidaturou srážena a jí přímo vyplácena částka 600 Kč měsíčně. Oba nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Základem tvrzeného práva žalobkyně jest